

Гуцотó:

Гуцотёс идеге: 1974.

ТАБТ.: Ньорárcикé (МЕРМЮ.-и НЕТ)

Alap

Толдорáси мутатó: КАРОСУА'к

САКМУТАТÓ: XXIX

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRBOA'S

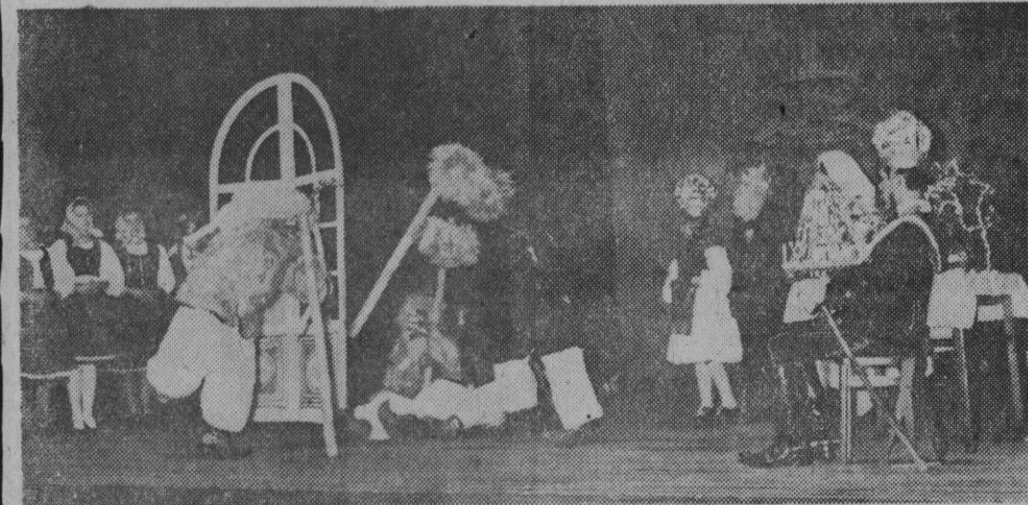
ÁTVEZETVE AZ EGYÉBES MK. 3179-es TETELE ALÓL

NÉPMŰVÉSZETI HÉT

Lucázók, regölők, énekmondók

Látványos záróest

Az izményiek betlehemesé.

Aki pénteken a Latinca művelődési központ felé tartott Kaposváron, bizonyára már az utcán »összetalálkozott« a folklórral: három kiakat mutatta be Baranya, Tolna és Zala gazdag népművészetét. Elsősorban a hímzőművészetet, a népi iparművészetet. A finálé méltó betetőzése volt az egész hetes programnak: a négy megye folklóregyütteseinek összeállítása, az élő hagyományok bemutatása és a hagyományélesztés szándékának megvalósulása. Igényes, tömör műsor pergett, amelyben elsősorban falusi együttesek és szolisták kaptak helyet, és ami igen dicséretes: több ponton kapcsolódott a tudományos tanácskozások tematikájához is.

A Tolna megyei Izmény népi együttese mutatkozott be először. Ez a *székely betlehemes* a vallásos misztériumot és a népképzeletet öltöztette látványos drámai köntösbe, s efelől a jelmezek sem hagynak kétséget. Különösen a *komédia* játékelemeinek örülhetünk, amelyek nem egyszer — nagyon funkcionálisan — hátterbe szorították az egyébként igen eredeti módon előadott jellegzetes deklamáló szöveget is. Hosszan lehetne elemezni az izményiek értékes előadását, figyelmet fordítva arra is, hogy a mítikus tartalomba miként szűrőmennek be érzékletesen a valóságos népi élet *realisztikus* elemei.

A másik meglepetést a *kisbárapátiak* tartogatták. Tóth Lajos együttesvezető a *lucázó szokásokat* igen ügyes színpadi játékba ötvözte. A

játék külön érdeme, hogy gondosan őrzi a *nyelvjárási elemeket* a népszokás elemekkel keverve. Ezt csak tetézi a hangulatos, sok derűtséget teremtő együttes játékkedv, amely méltó bizonyossága annak, hogy Kisbárapáti amatőrjei tiszteletére méltó örömmel és kedvvel nyúlnak a hagyományokhoz. Tóth Lajos ezen feldolgozása — úgy véljük alkalmas arra, hogy írott, kottázott formában is megjelenjen, más együttesek részére is hozzáférhetően.

A Pécsi Pávakör ízelítőt adott gazdag repertoárjából, különösen a *regölés* — a *Vásárosdombó* környékéről gyűjtött anyag — idézte vissza a jeles szokást. Az együttes láthatóan igényes érdeklődéssel fordul Baranya népdalkincse felé; tanúsította ezt *Duga Ilona* is, a *csángó* és *Fábián János* az *ormánsági népdalok* tolmácsolásával.

A nemzetiségi gyerekfolklór gondos ápolásáról adott képet a *meceknádásdi német iskoláscsoport*, művészeti vezetőjük. *Donovald Józsefné*. Műsoruk láttán újra megerősíthetjük azt a törekvést, hogy a nyári, *balatonföldvári folklórfesztivált* érdemes a megyehatároknál nagyobb körre tágítani a gyermektáncban is.

Baranya megye gazdag műsorral jött Kaposvárra, mert a második részben ismét ők kezdtek. Az *atai délszláv együttes* főleg énekkultúrában gazdag előadásával, őket követte a Somogyban már oly ritkán hallható hangszer muzsikája, a *dudáé*. Megszólaltat-

tója. *Cserepes Károly* népművész volt.

Igaz, Somogy már csütörtök este tartott bemutatót, két adatközlő azonban fellépett a diszeloadáson is: *Tóth Imre* — *kisbárapáti* — ismét új dalokkal lepté meg a hallgatóságot (a szívesen hallgatott és ismert *betyárballada* mellett) őt követte *Tischler Antalné*, aki a mártírhalálhált *Simon pap* testvére. *Reza Mama* — őt így hívják a környékiek és a folklóristák egyaránt —, a *szenyéri népi együttes* tagja a *Rákóczi kis úrfi* egyik változatát, és egy, sok dramatikusságot őrző népdalt adott elő.

Az estet Zala megye zárta, *Lovászi* és *Letenye Páva-köre*. Először a *Két kis árva balladáját*, majd *Borköszöntő* címmel vegyes — sejtethetően nemcsak folklórforrást őrző — műsorukat adták elő, befejezésül pedig a *Virágos konderem* című igényes, látványos összeállítást. Ez utóbbinak alapján kaptak annak idején az *arany* minősítést és szerepeltek, a *Szóljatok játszóik, regölők!* *debreceni gálaestjén*.

Okvetlenül szólnunk kell *Együd Árpád* múzeumigazgató ismeretterjesztő szándékú, jól eligazító műsorközléséről. Ennek azért örülünk külön is, mert példáját adta annak, amennyire nem illik a folklórműsorhoz a szabvány konferálás és mennyivel jobb, ha egy kutató vezeti a nézők elé — értésre, okulásra — a szóbeli, dalbeli népművészetet.

Troszt Tibor